

PA-B-642-116/497/15/

DECYZJA

Na podstawie art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 roku o broni i amunicji /tekst jednolity Dz. U. z 2012 r., poz. 576 z późn. zm./ oraz art. 104 i art. 268 a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 23/,

po rozpatrzeniu wniosku Pana [imię] z dnia [data] r. o wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej do ochrony osobistej,

ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA POSIADANIE BRONI PALNEJ BOJOWEJ W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W LICZBIE 1 /JEDNEGO/ EGZEMPLARZY BRONI.

Uzasadnienie

W dniu [data] r. do organu Policji wpłynął wniosek Pana [imię] o wydanie pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej w liczbie 1 egzemplarza. W uzasadnieniu wniosku strona m.in. wskazała, że jest radnym miasta [miasto] w kadencji [kadencja]. Podała także, że wraz ze zmianą charakteru pracy, zaangażowaniem w politykę oraz planowaniem działań zmierzających w stronę dalszego rozwoju kariery politycznej, znacznie zwiększyło się zagrożenie jej życia, zdrowia i mienia. Strona wskazała, że zawód polityka budzi w społeczeństwie wiele kontrowersji. Jej styl życia i pracy na powierzonym stanowisku radnego, związany z licznymi samotnymi wyjazdami, w tym podróżami w nocy, spowodował uzasadnioną obawę o bezpieczeństwo. Dodała także, że w trakcie wyborów samorządowych w [miasto] oku, stała się obiektem licznych, niebezpiecznych działań ze strony nieznanego jej osób. Odebrała wiele telefonów z groźbami. Nadto, przebito opony w jej samochodzie. W trakcie spotkań z wyborcami zdarzały się sytuacje wykrzykiwania wulgarnych słów pod jej adresem. Pod jej adresem formułowano również groźby na forach internetowych, niszczone plakaty wyborcze oraz wypisywano na nich obraźliwe i szkalujące treści. Strona powyższych zdarzeń nie zgłaszała organom ścigania, gdyż obawiała się negatywnego rozgłosu. Po uzyskaniu mandatu radnego, nadal odbierała telefony z groźbami pobicia czy nawet pozbawienia życia. Strona wskazała również, że mieszka w rejonie szczególnie narażonym na działania pseudokibiców, czego wyrazem są liczne akty agresji i związane z tym wielokrotne interwencje Policji. Będąc prezesem [organizacja] oraz prezesem [organizacja] czynnie pomaga ofiarom przestępstw, czym potencjalnie naraża się na działania odwetowe ze strony ich oprawców. Wraz z wnioskiem strona przedłożyła, m.in. orzeczenie lekarskie i psychologiczne potwierdzające zdolność do dysponowania bronią oraz zaświadczenie o pełnionej funkcji radnego Miasta

W trakcie prowadzonego postępowania pełnomocnik strony wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony oraz świadka [imię]. Podtrzymał również argumenty strony przedstawione we wniosku o wydanie pozwolenia na broń.

Organ Policji uwzględnił wnioski dowodowe pełnomocnika strony i przeprowadził dowód z zeznań strony oraz świadka. Strona w zeznaniach potwierdziła okoliczności zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Nadto zeznała, że jako radny Miasta [miasto] jest członkiem [organizacja] i raz w miesiącu uczestniczy w sesjach Rady Miasta, trwających czasem do późnych godzin wieczornych. Z chwilą objęcia mandatu radnego spotyka się również z politykami z innych województw, co wiąże się z samotnym podróżowaniem, również w godzinach wieczornych. W środowisku lokalnym jest osobą znaną i kojarzoną z funkcją radnego. Otrzymała też propozycję kandydowania do Sejmu RP i obawia się, że ataki wobec jej osoby nasila się. Zeznała także, że zamieszkuje w rejonie narażonym na działania pseudokibiców, tj. w bezpośrednim sąsiedztwie stadionu treningowego klubu [klub]. Zdarzało jej się spotykać na ulicy grupę pseudokibiców. Z uwagi na charakter pełnionej funkcji publicznej broń palna bojowa jest jej niezbędna do ochrony osobistej.

Z kolei z zeznań świadka [imię] z dnia [data] r. wynika, m.in. że był nieformalnym

02.03.2016

szeferem kampanii wyborczej Pana _____ do Rady Miasta _____. Podczas kampanii wyborczej miały miejsce próby zastraszania strony poprzez przebicie opon w jej samochodzie, głuchofonie lub telefony z pogroźkami, zrywanie plakatów wyborczych bądź umieszczania na nich naklejek szkalujących imię strony. Świadek zeznał także, że strona jest aktywnym radnym, autorem kilku interpelacji. Podróżuje często służbowo, również w godzinach nocnych. Ataki na nią są związane z prowadzoną działalnością polityczną. Przybierają również formę krytycznych przekazów medialnych, co mogło wpłynąć negatywnie na odbiór jej osoby.

W toku prowadzonego postępowania pełnomocnik strony wniósł o jego zawieszenie. Wraz z wnioskiem o jego podjęcie wniósł o przeprowadzenie dowodu z oględzin wskazanych stron internetowych (na okoliczność incydentów mających wpływ na poziom bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania strony). Wniósł również o przeprowadzenie dowodu z interpelacji strony na okoliczność aktywnego jej udziału na rzecz poprawy bezpieczeństwa w miejscu zamieszkania oraz narażania się takim działaniem na ataki ze strony osób opisywanych m.in. w artykułach prasowych. Pełnomocnik strony wskazał także ponownie na okoliczności zawarte we wniosku o wydanie pozwolenia na broń. Poinformował też, że strona zamieszkuje na osiedlu określanym mianem niebezpiecznego. Jako radny Miasta _____ współpracuje z _____ w _____, uczestnicząc w jej posiedzeniach, które kończą się w godzinach wieczornych. Podniósł również, że w efekcie złożonych interpelacji, strona stała się obiektem dodatkowych szykan bliżej nieustalonych osób. Dodał, że pozwolenie na broń do ochrony osobistej jest niezbędne do zapewnienia stronie i jej najbliższym ochrony na wypadek ataku ze strony przeciwników politycznych, miejscowych antagonistów, chuliganów czy pseudokibiców, których działalność jest wyjątkowo nasiloną na zamieszkiwanym przez stronę osiedlu. Pełnomocnik strony dołączył także wydruki ze stron internetowych, interpelacje strony z dnia _____ r. oraz pismo z dnia _____ r.

Organ Policji przeprowadził dowód z oględzin stron internetowych i dowód z interpelacji strony. Z oględzin tych wynika, że na stronach internetowych opisywane były zdarzenia dotyczące aktów agresji ze strony pseudokibiców, bójek, napaści i rozbojów. Odnosiły się one przy tym do ogólnej sytuacji zagrożenia na terenie _____ w _____ nie dotyczyły bezpośrednio strony. Z interpelacji z dnia _____ r. oraz pisma z dnia _____ r. wynika natomiast, że działania strony miały na celu uzyskanie informacji o środkach przeznaczanych z budżetu Miasta _____ w roku _____ na działania Policji. Organ Policji uzyskał również pozytywne opinie o stronie z miejsca zamieszkania z dnia _____ r. i _____ r. oraz informację o jej niekaralności. Z opinii tych wynika dodatkowo, że nie zgłaszała zdarzeń świadczących o zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia. Nadto, miejsce zamieszkania strony nie jest zagrożone większą przestępczością niż inne podległe tereny.

W myśl art. 10 k.p.a., strona miała także zapewniony udział w prowadzonym postępowaniu administracyjnym.

Argumenty powołane we wniosku strony oraz zgromadzone w toku postępowania materiały nie dają, w ocenie organu I instancji podstaw do wydania pozwolenia na broń palną bojową.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Pozwolenie na broń wydaje się w szczególności w celach ochrony osobistej. Przepis ten stanowi także, że za ważną przyczynę dla pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej, uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie jej pozwolenia na broń. Ciężar udowodnienia, iż taki stan faktyczny występuje, spoczywa na tej osobie, co nie zwalnia organu Policji z obowiązku podejmowania wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz uzyskania całego materiału dowodowego, pozwalającego na swobodną ocenę czy żądanie jest uzasadnione i pozwolenie na broń należy wydać. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zdaniem wskazuje na zagrożenie jego osobistego bezpieczeństwa, jednakże ocena czy spełnia ona wymogi art. 10 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji, należy do organów Policji. Organ Policji oceniając materiał dowodowy nie musi podzielać zdania wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni.

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym nie ustalono, by strona stanowiła zagrożenie dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego. Strona jest osobą niekaraną, o czym świadczy informacja uzyskana z Krajowego Rejestru Karnego. Posiada także pozytywną opinię w miejscu zamieszkania. Powyższe okoliczności nie pozwalają jednak na pozytywne rozpatrzenie wniosku strony zgodnie z jej żądaniem, bez istnienia ważnej przyczyny posiadania broni do celów ochrony osobistej, za którą uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. W toku postępowania ważnej przyczyny posiadania broni również nie ustalono.

Przedstawione przez stronę we wniosku o wydanie pozwolenia na broń oraz podczas przesłuchania argumenty, a także zgromadzone w toku postępowania materiały, w ocenie organu I instancji nie stanowią ważnej przyczyny posiadania broni palnej bojowej. Strona wskazała na charakter pełnionej funkcji radnego Miasta i związane z tym zagrożenie. Wymieniła także, mające miejsce podczas kampanii wyborczej, przypadki: przebicia opon w jej samochodzie, głuchych telefonów, telefonów z pogrozkami, zrywania plakatów wyborczych bądź umieszczania na nich naklejek szkalujących jej imię. Nadto, podniosła argument zamieszkania w rejonie szczególnie niebezpiecznym.

W ocenie organu I instancji nie są to okoliczności potwierdzające ponadprzeciętne zagrożenie wnioskodawcy. Nie dowodzą bowiem o bezpośrednim, stałym i realnym zagrożeniu życia, zdrowia lub mienia strony. Obawy strony o swoje bezpieczeństwo związane z pełnieniem funkcji radnego nie mogą zatem przesądzać o przyznaniu pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej. Sam fakt pełnienia takiej funkcji nie oznacza bowiem istnienia zagrożenia dla życia, zdrowia i mienia osoby publicznej, które uzasadniałyby wydanie pozwolenia na broń do ochrony osobistej. Obawy takie jak wnioskodawca, posiada wiele osób pełniących podobne funkcje i taka interpretacja spowodowałaby konieczność wyposażania ich w broń palną. Wskazać należy, że brak poczucia bezpieczeństwa z różnych powodów deklarowany jest przez bardzo wiele osób. Nie oznacza to jednak obowiązku wydania pozwolenia na broń każdemu, kto o takie pozwolenie wystąpi. Pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej wydawane są osobom, które przedstawiają ważną przyczynę posiadania broni, którą według ustawodawcy jest w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia, zdrowia lub mienia. Przekonanie strony o jej zagrożeniu związanym z charakterem pełnionej funkcji nie może zatem przesądzić o przyznaniu pozwolenia na broń palną bojową. Istotne jest jeszcze wykazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia. O mających miejsce podczas kampanii wyborczej przypadkach: przebicia opon w jej samochodzie, głuchych telefonów, telefonów z pogrozkami, zrywania plakatów wyborczych bądź umieszczania na nich naklejek szkalujących imię strony, strona nie informowała organów ścigania. W ocenie organu Policji, może to świadczyć o tym, że nie przywiązywała do nich większej wagi w kontekście zagrożenia jej życia, zdrowia lub mienia. Podczas przesłuchania zeznała również, że nigdy nie zgłaszała organom Policji zdarzeń świadczących o bezpośrednim zagrożeniu jej życia i zdrowia. Taką informację uzyskano także z jednostki Policji właściwej dla miejsca zamieszkania strony. W tej sytuacji przeświadczenie strony, iż jest realnie i ponadprzeciętnie zagrożona, należy uznać za czysto subiektywne. Fakt, iż strona podejmowała działania mające na celu uzyskanie informacji o środkach budżetowych Miasta w roku na wsparcie Policji, niewątpliwie świadczy o stronie pozytywnie. Zwiększenie środków finansowych na działania Policji pośrednio wpływa bowiem na poziom bezpieczeństwa na terenie całego miasta. Powyższa okoliczność nie może jednakże przesądzać o przyznaniu stronie pozwolenia na broń bojową do ochrony osobistej. Argument strony odnoszący się do zamieszkania w rejonie szczególnie niebezpiecznym również nie znalazł potwierdzenia w zebranych materiałach dowodowych. Przeprowadzony w toku postępowania dowód z oględzin stron internetowych wykazał, że w rejonie i w dochodzi do różnych form agresji. Odnosiły się one jednak do ogólnej sytuacji zagrożenia na terenie miasta i nie dotyczyły bezpośrednio strony. Z informacji uzyskanej z jednostki Policji wynika natomiast, że miejsce zamieszkania strony nie jest zagrożone większą przestępczością niż inne podległe tereny. Nie jest to również rejon bardziej niebezpieczny niż rejony innych ulic mieszczących się na tym obszarze. Strona w toku postępowania administracyjnego nie przedstawiła zatem obiektywnie przekonujących dowodów pozwalających stwierdzić, iż faktycznie istnieje wyraźne ponadprzeciętne zagrożenie działaniami przestępczymi, co uzasadniałoby posiadanie środka samoobrony w postaci broni palnej bojowej do ochrony osobistej. Nie udowodniła, ażeby jej życie, zdrowie oraz mienie było stale, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone. Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie wskazuje na to, że strona nie udowodniła istnienia powyższych przesłanek. Istnienie omawianego zagrożenia wywodzi jedynie z faktu pełnionej funkcji radnego i związanego z tym zagrożenia. Tego zaś rodzaju zagrożenie, jakie starała się wykazać strona, nie nosi cech stałego, realnego i ponadprzeciętnego, a jedynie cechy zagrożenia

hipotetycznego. Takiej odmiany zagrożenia ustawodawca nie wskazał w przepisach ustawy o broni i amunicji i nie uzależnił od jej istnienia przyznania pozwolenia na posiadanie broni palnej bojowej.

Pan nie wykazał tym samym istnienia obiektywnych okoliczności uzasadniających wydanie pozwolenia na broń, na co także zwracają uwagę sądy administracyjne, wskazując np., że „wydanie pozwolenia na posiadanie broni palnej musi być bowiem w każdym indywidualnym przypadku uzasadnione szczególnymi okolicznościami faktycznymi, przy czym nie mogą być to okoliczności subiektywne, lecz obiektywnie istniejące” (np. wyrok WSA sygn. II SA/Wa 1188/14 i II SA/Wa 1188/14 oraz wyrok NSA II OSK 32/13). Subiektywne przekonanie o potencjalnym zagrożeniu, które może wystąpić w bliżej nieokreślonym czasie i miejscu, nie spełnia dyspozycji art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji. Powyższe ustalenia pozwalają uznać, że przekonanie strony o potrzebie ochrony przy pomocy broni palnej ma charakter wyłącznie subiektywny, niepotwierdzony żadnymi konkretnymi okolicznościami, z których wynikałoby, że w jej przypadku istnieje ważna przyczyna posiadania broni do celów ochrony osobistej, z uwagi na stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie jej życia lub zdrowia.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyrokach z dnia 13.06.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 621/12, dnia 30.03.2012 r., sygn. akt II SA/Wa 2603/11 i dnia 26.02.2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2068/13, zagrożenie życia, zdrowia lub mienia stanowiące ważną przyczynę posiadania broni, aby można było uznać za stałe, musi przejawiać się permanentnością i aktualnością, zaś jego realność musi być rzeczywista i obiektywna, a nie nacechowana subiektywnością. Realne zagrożenie jest zagrożeniem przewidywalnym, czy też wielce prawdopodobnym. Musi ono wynikać z ciągu wydarzeń, jakie miały miejsce w życiu wnioskodawcy i dotyczyły jego osoby. Ponadprzeciętność nie może natomiast sprowadzać się do sytuacji hipotetycznej, lecz musi być nadzwyczajna i niepowседневna. W ocenie sądu, sama subiektywna ocena wnioskodawcy o grożącym mu niebezpieczeństwie, nie może stanowić podstawy wydania pozwolenia na broń palną bojową do ochrony osobistej. Jest ono szczególnie jasne wobec konieczności możliwie restrykcyjnego wykładania przepisów regulujących dostęp do śmiertelnie działającego środka, jakim jest broń w sytuacji, gdy życie ludzkie znajduje się pod szczególną ochroną (art. 38 Konstytucji RP). Stopień zagrożenia musi być proporcjonalny tak, aby wydanie pozwolenia na broń było odpowiednim środkiem prewencyjnym i obronnym przed nim. Strona wnosząc o wydanie pozwolenia winna udowodnić, iż znajdowała się w sytuacji stałego, realnego i ponadprzeciętnego zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, ewentualnie powinna wykazać, iż pewnego rodzaju zdarzenia jakie ją dotykają, świadczą o takim zagrożeniu.

Przyznanie prawa do posiadania broni nie może opierać się wyłącznie na subiektywnym przekonaniu wnioskodawcy. Niezbędne jest przedstawienie przez niego ważnej przyczyny przemawiającej za takim rozstrzygnięciem, bowiem pozwolenia na broń nie wydaje się w celu wyłącznie prewencyjnym. Pozwolenia na broń nie mogą być wydawane ponad rzeczywistą i niezbędną potrzebę, wynikającą z celu, do którego broń ma być przeznaczona. Strona nie udowodniła, aby jej życie, zdrowie lub mienie było stałe, realnie i ponadprzeciętnie zagrożone bezprawnym zamachem. Ważnej przyczyny przemawiającej za wydaniem pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, nie ustalono także w toku postępowania. W sytuacji zatem, gdy nie ustalono zdarzeń mogących uzasadnić obawy strony przed zamachem na zdrowie, życie lub mienie, decyzję odmawiającą wydania jej pozwolenia na broń palną do ochrony osobistej, należy uznać za słuszną. Wskazać przy tym należy, że odmowa wydania pozwolenia na broń palną nie uniemożliwia stronie zapewnienia sobie bezpieczeństwa przy użyciu środków ochrony osobistej nie podlegających reglamentacji, a więc niewymagających pozwolenia organu Policji, a które z powodzeniem spełnią oczekiwaną przez stronę rolę prewencyjną (należą do nich, np. ręczne miotacze gazu czy paralizatory elektryczne o określonych parametrach).

W tym stanie rzeczy orzekam jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 k.p.a. służy stronie odwołanie do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:
Egz. Nr 1 –

EX-107
Egz. nr 2 - a/a
ZESPOŁU POZWOLEN NA BRON
WYDZIAŁU POSTĘPOWAN ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH
podpis: mgr Krzysztof ZIMONOWSKI

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH
z up.
NACZELNIK
WYDZIAŁU POSTĘPOWAN ADMINISTRACYJNYCH
KWP W KATOWICACH
mł. insp. mgr Anna KASINIAK